EUROOPA PARLAMENT

2004 *2009*

Väliskomisjon

ESIALGNE
2006/2032(INI)

18.9.2006

RAPORTI PROJEKT

Terrorismivastase võitluse välismõõde
(2006/2032(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Luis Yañez-Barnuevo García

PR_INI

SISUKORD

lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK 3

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

terrorismivastase võitluse välismõõtme kohta
(2006/2032(INI))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse Euroopa põhiseaduse lepingut;

– võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu V jaotise artikleid 6 ja 7;

– võttes arvesse 10. detsembri 1948. aasta inimõiguste ülddeklaratsiooni;

– võttes arvesse Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni;

– võttes arvesse kolmeteist praegu olemasolevat ÜRO konventsiooni rahvusvahelise terrorismi ennetamise ja likvideerimise kohta; ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone 1368, 1373 (2001) ja 1267 (1999) ning ÜRO peaassamblee 8. septembri 2006. aasta terrorismivastase võitluse üldstrateegiat ja tegevuskava;

– võttes arvesse Euroopa julgeolekustrateegiat – Turvaline Euroopa paremas maailmas – mille võttis vastu 12. detsembri 2003. aasta Euroopa Ülemkogu, ning samal kuupäeval vastu võetud massihävitusrelvade leviku vastast Euroopa Liidu strateegiat;

– võttes arvesse 2004. aasta 25. ja 26. märtsil Brüsselis toimunud Euroopa Ülemkogu järeldusi ja täpsemalt Euroopa Ülemkogu 25. märtsi 2004. aasta deklaratsiooni terrorismivastase võitluse kohta, mis näeb ette solidaarsusklausli;

– võttes arvesse Euroopa Liidu läbivaadatud terrorismivastase võitluse tegevuskava, mis võeti vastu Euroopa Ülemkogu 17. ja 18. juuni 2004. aasta koosolekul;

– võttes arvesse 14. ja 15. detsembril 2005 Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa Liidu terrorismivastase võitluse strateegiat ning samal kuupäeval Euroopa Ülemkogu poolt vastu võetud Euroopa Liidu strateegiat radikaliseerumise ja terroristide värbamise valdkonnas;

– võttes arvesse Madridis 8.–11. märtsil 2005 toimunud rahvusvahelise demokraatia-, terrorismi- ja julgeolekuteemalise tippkohtumise lõppjäreldusi;

– võttes arvesse ÜRO peasekretäri 27. aprilli 2006. aasta raportit „Ühinenud terrorismi vastu: soovitused ülemaailmseks terrorismivastaseks võitluseks” (A/60/825);

– võttes arvesse Barcelonas 27. ja 28. novembril 2005. aastal toimunud Euroopa-Vahemere tippkohtumisel vastu võetud Euroopa-Vahemere terrorismivastase võitluse toimimisjuhendit;

– võttes arvesse EL ja Ühendriikide 26. juuni 2004. aasta ja 20. juuni 2005. aasta deklaratsioone terrorismivastase võitluse kohta ja vastastikuse koostöö kohta massihävitusrelvade leviku ja terrorismivastase võitluse valdkonnas;

– võttes arvesse Euroopa Liidu ja Venemaa vahelise välisjulgeoleku ühisruumi loomise kava, mis allkirjastati 10. mail 2005 EL ja Venemaa XV tippkohtumisel;

– võttes arvesse EL ja ASEANi ühisdeklaratsiooni koostöö kohta terrorismivastase võitluse valdkonnas, mis allkirjastati 27. jaanuaril 2003 EL/ASEANI XIV ministrite konverentsil;

– võttes arvesse EL ja Aafrika Ühtsuse Organisatsiooni ühisdeklaratsiooni terrorismi kohta, mis allkirjastati 2001. aastal;

– võttes arvesse Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuuti, mille võttis 17. juulil 1998 vastu ÜRO täievoliliste esindajate diplomaatiline konverents;

– võttes arvesse oma 7. juuni 2005. aasta soovitust Euroopa Ülemkogule ja nõukogule Euroopa Liidu terrorismivastase tegevuskava kohta[1];

– võttes arvesse kodukorra artiklit 45;

– võttes arvesse väliskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A6-0000/2006),

A. arvestades, et rahvusvaheline terrorism on praegu üks suurimaid ohtusid julgeolekule, rahule, stabiilsusele ja rahvusvahelise üldsuse demokraatlikele väärtustele ning konkreetsemalt otsene oht Euroopa kodanikele, EL liikmesriikidele ja õigusriigile ning Euroopa Liidu põhiväärtustele;

B. arvestades, et Euroopa julgeolekustrateegia kohaselt on terrorismivastane võitlus üks Euroopa Liidu prioriteete ning tema välistegevuse võtmeelemente;

C. arvestades, et Euroopa Liidul on oma terrorismivastase võitluse strateegia, mis peab lõimuma mitmepoolse strateegiaga ja kinnistuma inimõiguste ja õigusriigi põhimõtete tingimusteta järgimisse, arvestades, et terrorism on otsene rünnak nende õiguste ja põhimõtete vastu, ning et nende igasugune rikkumine valitsuste ja demokraatlike jõudude poolt toob *de facto* kaasa terroristide ning nende toetajate meedia- ja poliitilise võidu;

D. arvestades, et terror on alati kuritegelik ja põhjendamatu ning seda ei või mingil juhul kasutada poliitiliste eesmärkide saavutamiseks;

E. tunnistades, et ülim vaesus, kollektiivne frustratsioon ja sotsiaalne tõrjutus on asjaolud, mis võivad soodustada terroristlike rühmituste tekkimist ja julgustada nende toetamist;

F. arvestades, et terrorism leiab ideaalse pinnase ühiskondades, kus on suur kihistumine, ebavõrdsus ning märkimisväärne sotsiaalse, rahvusliku ja poliitilise diskrimineerimise ja killustatuse tase;

G. arvestades, et tõhus terrorismivastane võitlus nõuab täpset selle sotsiaalse, poliitilise, majandusliku ja usulise konteksti tundmist, kus terrorism tekib ja millest selle algatajad ja toetajad lähtuvad;

H. arvestades, et terrorismioht ei piirdu teatud kindlate geograafiliste piirkondadega, vaid terroriorganisatsioonid asuvad nii meie piiride sees kui neist väljaspool ning nad on

[1] ELT C 124, 25.5.2006, lk 241.

korduvalt üles näidanud võimet panna toime rünnakuid ja vägivallaakte kõigil mandritel ja mitme riigi vastu korraga;

I. arvestades, et nii liikmesriigid eraldi kui Euroopa Liit ja tema institutsioonid tervikuna on juba olnud või võivad muutuda rahvusvahelise terrorismi otsesteks sihtmärkideks;

J. arvestades, et tänaseks kogunenud kurvad kogemused näitavad, et ükski liikmesriik üksi ei saa edukalt terrorismile vastu seista ning on möödapääsmatu, et Euroopa Liit peab välja töötama ühelt poolt ühise terrorismivastase võitluse poliitika, mis võimaldaks kasutada kõiki õigusriigi ja Euroopa Liidu kasutuses olevaid instrumente ja vahendeid ning teiselt poolt pühendunud ja tõhusa rahvusvahelise koostöö võitluseks rahvusvahelise terrorismi vastu;

K. teades, et terrorismi globaalne mõõde nõuab samavõrd globaalset vastust, mis oleks suuteline vastu seisma selle nähtuse kõigile külgedele, nii julgeolekuga seotud, poliitilisele, majanduslikule, sotsiaalsele kui kultuurilisele;

L. tundes muret, et salateenistuste raportid enne New Yorki ja Madridi rünnakuid lubavad aimata ähvardavat ohtu, mida aga terrorismivastases võitluses õigesti ei tõlgendatud;

M. arvestades, et selleks, et liidu tegevus terrorismivastases võitluses oleks tõhus, on möödapääsmatu parema koordineerimise saavutamine, liikmesriikide ja liidu institutsioonide vahelise teabevahetuse parandamine;

N. arvestades, et Euroopa Liit peab mitte üksnes reageerima, vaid arendama rahvusvahelise terrorismi vastases võitluses ennetavat poliitikat;

O. arvestades, et selleks, et võitlus rahvusvahelise terrorismi vastu oleks tõhus, peab seda liidus ja liikmesriikides toetama tõeline veendumus ja sügav otsusekindlus ning see peab saama arvestada tundliku ja hästi informeeritud avaliku arvamusega;

P. veendununa, et mõne konkreetse kultuuri, tsivilisatsiooni või religiooni demoniseerimine terrorismivastase võitluse sildi all oleks tõsine viga,

Terrorismivastase võitluse välismõõtme aluspõhimõtted

1. toetab reservatsioonideta strateegilist eesmärki võidelda terrorismi vastu globaalselt, järgides rangelt inimõigusi ja soovides muuta Euroopa Liit turvalisemaks, et selle kodanikud saaksid nautida tõelist vabadusel, turvalisusel ja õigusel põhinevat ala; jagab nõukogu seisukohta, mille kohaselt, arvestamata kõiki teisi terrorismi vorme, tuleneb kõige tõsisem oht Euroopale vägivaldsetest radikaalsetest islamit kaitsvatest rühmitustest, esmajoones Al-Qaeda rühmitusest;

2. rõhutab Euroopa Liidu ja tema liikmesriikide vajadust töötada välja globaalne terrorivastane strateegia, järgides aluspõhimõtteid, mis juhivad ka ÜRO tegevust, luues konstruktiivse ja tõsise kultuuridevahelise dialoogi, mis arvestab teineteise vaateid ja muresid, ning järgides rangelt rahvusvahelisi õigusnorme;

3. toonitab vajadust teostada korrektselt ja täielikult kõiki kõrgematel poliitilistel tasanditel Euroopa Liidu terrorismivastase võitluse strateegias, tegevuskavas ja radikaliseerumise ja

terroristide värbamise vastases strateegias võetud poliitilisi meetmeid, nii et neis dokumentides esinevad ambitsioonikad mehhanismid ja muud ettepanekud realiseeruks võimalikult kiiresti konkreetsete ja tõhusate terrorismivastaste meetmetena;

4. avaldab heameelt hiljuti peaassamblee poolt vastu võetud ÜRO terrorismivastase võitluse strateegia ja tegevuskava üle; tunneb muret globaalse terrorismivastase võitluse konventsiooni vastuvõtmise hilinemise pärast; manitseb Euroopa Liidu institutsioone ja liikmesriike jätkama peatusteta tööd rahvusvahelise üksmeele saavutamiseks, et võtta kõigepealt vastu globaalne konventsioon ja seejärel viia tõhusalt ellu strateegias ja tegevuskavas sisalduvaid meetmeid;

5. avaldab kahetsust, et vaatamata ilmsele terrorismiohule ei ole mõned liikmesriigid veel allkirjastanud ja/või ratifitseerinud mõnda kolmeteistkümnest ÜRO terrorismivastase võitluse konventsioonist; meenutab, et praeguseks on vaid kaks riiki ratifitseerinud kõik 13 konventsiooni ja 78 riiki on ratifitseerinud juba 12; peab eriti murettekitavaks asjaolu, et 33 ülejäänud riiki ei ole ratifitseerinud üle kuue neist rahvusvahelistest konventsioonidest;

6. palub Euroopa Liidu liikmesriikidel kuulutada välja nende konventsioonide tõhusaks teostamiseks vajalikud siseriiklikud seadused;

7. rõhutab, et liidu välistegevus rahvusvahelise terrorismi vastase võitluse valdkonnas keskendub esiteks äärmuslike või radikaalsete rühmituste *hoiatamisele* terrorismi kasutamise ja toetamise eest oma eesmärkide saavutamiseks; usub, et üldjoontes on Euroopa Liidu terrorismivastase võitluse strateegias ennetuse valdkonnas määratletud eesmärgid sellega kooskõlas;

8. kordab vajadust levitada süstemaatiliselt sõnumit, et terrorism on vastuvõetamatu igas olukorras ja igas kultuuris, ning kõrvaldada kõik asjaolud, mida võiksid ära kasutada terroristid, näiteks ohvrite ebainimlik kohtlemine, vägivaldsete konfliktide puhkemine ja kestmine, halb juhtimine, tsiviilõiguste kahjustamine ja inimõiguste rikkumine, diskrimineerimine usulistel ja rahvuslikel põhjustel, poliitiline ja sotsiaal-majanduslik tõrjutus;

9. peab sama oluliseks, et Euroopa Liidu rahvusvahelise terrorismi vastase võitluse alase välistegevuse eesmärk oleks ka *komplitseerida* terroristide juurdepääsu rünnakute toimepanemise vahenditele, jättes nad ilma võimalusest reisida, kasutada kommunikatsioonivahendeid ja ilmutada oma proselütismi, kasutada internetti, saada rahalist toetust, pääseda ligi relvadele, nii tavarelvadele kui tuuma-, bioloogilistele, keemia- ja radioloogilistele relvadele ning saavutada kergesti oma eesmärke ja soovitud tulemusi;

10. usub, et Euroopa Liidu terrorismivastase võitluse strateegias sisalduvad kaitsemeetmed on sellele suunatud, kuid usub samuti, et nende tegelik tõhusus on väga erinev ning et liidu välistegevuses on olemas veel palju muid võimalusi;

11. soovitab kasutada otsustavalt kõiki liidu välistegevuses võimalikke vahendeid, et *mõjutada* karistus- ja sunnimeetmete rakendamisega teatud riike loobuma terrorirühmituste toetamisest ning terroristide tegevuse korraldamisest, rahastamisest, julgustamisest ja muul viisil toetamisest;

12. toetab reservatsioonideta riikide terrorismi ennetamise võime *arendamist* õigusriigi, inimõiguste järgimise ja tõhusa karistussüsteemi loomise edendamise ning kvaliteetse hariduse, usulise ja kultuurilise sallivuse edendamise abil ning integratsioonidialoogi kaudu nendega, kes peavad radikaalseid kõnesid, mis võivad õhutada ebademokraatlikke rahutusi, aga mitte sunni, tagakiusamise ja demoniseerimise abil;

13. on seisukohal, et ennetusvõime arendamine nõuab samuti, et riigid seisaksid vastu terrorismi rahastamisele, kindlustaksid transpordi turvalisuse, kasutaksid interneti pakutavaid võimalusi terrorismiga võitlemiseks, parandaksid terroristide võimalike sihtmärkide kaitset ning suutlikkust reageerida rünnakutele ning riikide suutlikkust takistada tuuma-, bioloogilise, keemiliste ja radioloogilise varustuse omandamist terroristide poolt;

14. rõhutab vajadust *kaitsta* kättesaadavate rahvusvaheliste vahendite abil inimõigusi ja individuaalseid vabadusi terrorismivastases võitluses, arvestades, et inimõigused ei ole vaid meie kultuuri lahutamatu osa või meie välistegevuse element, ning et nende haavatavus on *de facto* terrorivastase võitluse selge kahjustamine ning terroristide ilmne võit;

15. peab esmatähtsaks, et terrorismiga võitlemiseks oleksid kasutada piisavad inim- ja eelarveressursid; toetab komisjoni sellekohaseid ettepanekuid; teeb ettepaneku, et Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika terrorismivastase võitluse operatsiooni puhul rahastataks üldkulud Euroopa Liidu eelarvest; toetab rahvusvahelise fondi loomist, mis toetaks piiratud ressurssidega riike rahaliselt, et need saaksid edukalt täita oma kohustusi terrorismivastases võitluses;

Liidu vahendid tema välistegevuses terrorismivastase võitluse nimel

16. rõhutab Euroopa Liidu vahendite mitmekülgsust tema välistegevuses terrorismivastases võitluses ja vajadust nõu pidada ja kasutada sidusalt poliitilisi, ennetus- ja survevahendeid, politsei- ja õigusalase koostöö vahendeid, teavitus- ja koolitusvahendeid ning kõiki muid ÜRO nõutud ja toetatud mitmepoolsesse strateegiasse kuuluvaid vahendeid;

17. kordab seega oma ettepanekut suurendada liidu terrorismivastase poliitika sidusust ja tõhusust suhetes kolmandate riikidega järgmiste vahendite abil:

   a) poliitilise dialoogi tugevdamine kõigi riikidega selle teema üle, konkreetsemalt riikidega, kellega liit ja/või liikmesriigid on sõlminud või arutanud assotsiatsiooni- või koostöölepinguid,

   b) poliitiline, kaubanduslik ja arengutoetus mõõdukatele islamiriikidele,

   c) poliitilise dialoogi tugevdamine terrorismivastase võitluse üle Euroopa Liidu suurte partneritega (Ühendriigid, Iisrael, Jaapan, Austraalia, Kanada, Venemaa jne), puudutamata mingil moel inimõiguste kaitse taset,

   d) rahvusvahelise üksmeele edendamine rahvusvahelise terrorismi alase globaalse konventsiooni vastuvõtmiseks ja peaassamblee poolt vastuvõetud terrorismivastase võitluse strateegia arendamine,

   e) kõigile kolmandatele riikidele, kellega liidul on suhted, kohustuse panemine allkirjastada ja ratifitseerida kolmteist ÜRO terrorismivastase võitluse alast

konventsiooni,

f) nende riikidega sõlmitud kokkulepetes sisalduva terrorismivastase võitluse klausli range kohaldamine ilma mingite selle sisu pehmendavate muudatusteta,

g) institutsioonidevahelise tegevusjuhise loomine liidu välissuhtluseks, nagu pakkus välja Euroopa Parlament 2002. aastal,

h) koostöö tugevdamine rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonidega, kes asuvad maailma rahu ja julgeoleku säilitamise eesliinil, näiteks ÜRO (ja eelkõige julgeolekunõukogu ja terrorismivastane komitee), OSCE, Euroopa Nõukogu ja NATO,

i) ÜRO julgeolekunõukogu resolutsiooni 1540 (2004) range kohaldamise edendamine, et takistada tuuma-, keemia- või bioloogiliste relvade omandamist riikidevälistel üksustel ja riikidel, kes ei ole tuumarelva leviku tõkestamise lepingu osapooled,

j) liikmesriikide julgeoleku- ja teabeasutuste ning repressiiv-, kohtu ja tolliorganite, eelkõige Europol, Interpol ja Eurojust, vahelise koostöö ja teabevahetuse tõhususe suurendamine;

18. palub komisjonil ja nõukogul rõhutada Rahvusvahelise Kriminaalkohtu kohustusliku kohtualluvuse tunnistamise vajadust kõigi kolmandate riikide poolt ning kinnitada, et terrorism on inimsusevastane kuritegu, mille üle peab kohut mõistma nimetatud kohus;

19. peab möödapääsmatuks edendada stabiilsuse tugevdamist väljaspool Euroopa Liitu, kasutades kõiki välistegevuse vahendeid ja ressursse ning algatades järgmisi tegevusi:

a) uus stabiilsuse instrument, mis peab pakkuma uue õigusliku baasi pikaajaliseks abiks sellistel teemadel, nagu terrorismivastane võitlus, massihävitusrelvade leviku tõkestamine, võitlus organiseeritud kuritegevuse vastu, desarmeerimine ja inimeste julgeolek,

b) toetus kuni selle instrumendi jõustumiseni Euroopa Komisjoni poolt välja töötatud toetusstrateegiale, aitamaks kolmandatel riikidel toime tulla terroriohuga, ja mida rakendatakse programmides CARDS, TACIS, MEDA jne,

c) strateegia rakendamine kõigis liidu välistegevuse valdkondades ning kõigis suurtes arenguabi programmides, välja arvatud humanitaarabi, mis on oma olemuselt tingimusetu,

d) kiirreageerimise korra tõhustatud kasutamine tsiviil- ja sõjaliste operatsioonide puhul,

e) Euroopa terrorismiohvrite büroo loomine, mis oleks info- ja kontaktasutuseks kõigile Euroopa kodanikele, kelle põhiõigusi on Euroopal ja ülejäänud maailmal lasuva terroriohu tulemusel rikutud,

f) sarnase büroo loomine ÜRO uue terrorismivastase strateegia raames, mis abistaks kõiki terrorismiohvreid sõltumata nende kodakondsusest;

20. palub komisjonil esitada võimalikult kiiresti teatis, mis võtab kokku olemasolevad abimehhanismid ja -programmid Euroopa Liidu ja tema kodanike julgeolekuriskide vähendamiseks ning nendega võitlemiseks, eelkõige ettepanekud ja soovitused liidu toetusprogrammide tõhususe ja sidususe parandamiseks;

21. soovitab juba praegu ära kasutada Euroopa põhiseaduse lepingus sisalduvaid võimalusi,

luues järgmisi algatusi:

a) situatsiooniplaanide ühine koostamine, et jõustada solidaarsus- ja vastastikuse abistamise klausel terrorismiohu ja terrorirünnakute ärahoidmiseks vastavalt Euroopa põhiseaduse lepingu artiklile I-43,

b) vajadusel Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames spetsiaalsete politsei- ja/või militaaroperatsioonide kasutamine liidu reaktsioonina terrorismile,

c) 23. protokollis sätestatud alalise struktureeritud koostöö ja „lahinguüksuste" kohandamine uutele ülesannetele,

d) selgete kriteeriumide kehtestamine jõu kasutamise kohta, võttes nõuetekohaselt arvesse ÜRO peasekretäri 21. märtsi 2005. aasta raportis esitatud soovitusi ning ÜRO julgeolekunõukogu olulist rolli kollektiivse julgeoleku saavutamises, säilitamises ja taastamises;

Parlamentaarne kontroll liidu institutsioonide poolse rahvusvahelise terrorismi vastase võitluse üle

22. rõhutab ennetava töö elulist tähtsust rahvusvahelise terrorismi vastases võitluses ja vajadust jagada reaalajas teiste liikmesriikidega ja liidu institutsioonidega kogu saadud teavet usaldusväärsete ja tõhusate teabesüsteemide abil ning arendada rangelt ja professionaalselt eri politsei- ja teabeteenistuste poolt välja töötatud raporteid;

23. palub nõukogul üle vaadata ja ajakohastada 20. novembri 2002. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel Euroopa Parlamendi juurdepääsu kohta tundlikule teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas,[1] et täiustada praegust salastatud teabe edastamise protsessi ja tagada kogu rahvusvahelise terrorismi vastast võitlust puudutava teabe edastamine Euroopa Parlamendile, nii et mingil juhul ei hoitaks kinni teavet, mida vastavate liikmesriikide valitsused või rahvusvahelised organisatsioonid, kuhu nad kuuluvad, on saatnud või peavad saatma siseriiklikele parlamentidele;

24. palub nõukogul mitte piirduda oma iga-aastases raportis ÜVJP kohta liidu tegevuse kirjeldamisega terrorismivastase võitluse valdkonnas, vaid vastavalt EL lepingu artiklile 21 konsulteerida tõesti Euroopa Parlamendiga selle võitluse peamistes aspektides ja põhilistes valikuvõimalustes, mis on üks Euroopa julgeolekustrateegia, liidu välistegevuse ja kogu ÜVJP prioriteete; peab möödapääsmatuks, et Euroopa Parlamenti teavitataks ja tema konsulteeritaks massilise terrorirünnaku korral, vajadusel eespoolviidatud 20. novembri 2002. aasta institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud erikomisjoni kaudu;

25. on seisukohal, et kõrgetasemeline poliitiline dialoog, mis toob kord poolaastas terrorismivastase võitluse teemal kokku EP, nõukogu ja komisjoni, on hea näide institutsioonidevahelise koostöö valdkonnas olemasolevatest võimalustest terrorismivastases võitluses; teeb ettepaneku, et need kohtumised toimuksid vähemalt kord kvartalis ning et Euroopa Parlamendi delegatsiooni kuuluksid ka välistegevuse kolme põhivaldkonna (välispoliitika, väliskaubandus ja arengukoostöö) alaliste komisjonide esimehed;

[1] EÜT C 298, 30.11.2002, lk. 1.

26. nõuab, et Ühendatud kriisivaatluskeskuse (SitCen) nõukogu jaoks koostatud raportid edastataks regulaarselt ka Euroopa Parlamendile, vajadusel vastavalt asjakohases institutsioonidevahelises kokkuleppes sätestatud tingimustele;

27. peab esmatähtsaks kaasata Euroopa Parlament tihedalt Euroopa põhiseaduse lepingu artiklis III-329 sätestatud solidaarsusklausli rakendamisse, eelkõige juhul, kui vastuvõetud otsused puudutavad Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat;

28. palub komisjonil ja Euroopa terrorismivastase võitluse koordinaatoril esitada Euroopa Parlamendile iga-aastane raport oma tegevuste arengu kohta selles valdkonnas ja võtta arvesse märkuseid ja soovitusi, mida Euroopa Parlament selle kohta esitada võib;

29. palub veel kord nõukogul teavitada parlamenti nõukogu 27. detsembri 2001. aasta ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP erimeetmete rakendamise kohta terrorismivastaseks võitluseks[1] (terrorirühmituste ja -organisatsioonide nimekiri) regulaarsest ajakohastamisest ja alates 2001. aastast toimunud arengust;

30. kohustub alustama tugevamat dialoogi rahvusparlamentidega rahvusvahelise terrorismi vastase võitluse küsimuses, et tagada ühine parlamentaarne kontroll eri julgeoleku- ja teabeteenistuste tegevuse üle, kuna Euroopa Parlamendi kohus Euroopa Liidu kodanike esindajana on teostada avalikku ja läbipaistvat kontrolli liidu terrorismivastase võitluse valdkonnas võetud meetmete üle, ja eelkõige Euroopa koordinaatori ja mitmesuguste selle ülesandega tegelevate organite tegevuse üle;

31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogule, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa Nõukogule, Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile ja selle eriorganisatsioonidele.

[1] EÜT L 344, 28.12.2001, lk 93.